

ligt blive Tilfældet, naar man sætter den Værdi, der vil blive sat paa Fæstesteder, paa Frederiksgave til Exempel, i Sammenligning med Fæstesteder paa det gamle Gods. Det er altsaa ikke det, at der i Realiteten vil blive selysamme Begunstigelse tilstaaende de nye, som de gamle Godser, hvorpaa der lægges saamegen Bægt; thi det vil i Virkeligheden ikke blive Tilfældet, men det, hvorpaa der er at lægge Bægt, naar man vil følge den Tankegang, som er fremhævet, er, at der fastsættes samme Form for Taxationen, for Værdiens Udfindelse for alt Krongods, saaledes som det hidtil har været Tilfældet ifølge Resolutionen af 1846.

Ørholm: Jeg skulde meget beklage, om maaskee de mindre heldige Udtryk af mig med Hensyn til Resolutionen af 1846 skulde give Udseende af paa nogen Maade at kaste Skygge paa den daværende Regjering. Det Udtryk, som jeg troer, at jeg ikke ganske ubetinget, men med et Slags Undskyldning, benyttede mig af, hidrorte fra den Følelse, at, naar en privat Godseier i en Række af Aar havde givet sine Fæstere Tilfagn om og tilstaaet dem en Begunstigelse af den Natur, som Krongodssets Bønder have nydt, og derpaa stillede dem under et mindre gunstigt Forhold, vilde jeg i ethvert Fald tænke, at denne Mand havde gjort Uret imod disse Folk. Forsaavidt den ærede Finantsminister har nævnt den af mig selv og den ærede Ordfører berørte Udvæi for vedkommende Krongodser, der ere senere erhvervede, til at komme under bedre Forhold end dem, Resolutionen af 1846 tilsteder dem, forsaavidt den høitærede Finantsminister blot har nævnt disse Uttringer, uden at gaae ind paa nogen egen Uttring i saa Henseende, tillader jeg mig at stille det Spørgsmaal til den høitagtede Minister, om han ikke skulde ansee sig selv beføiet til, eller opfordret til at paa-tænke et saadant Lovforslag, med Hensyn til Selveiendoms Indførelse ogsaa paa de omhandlede senere erhvervede Godser, uden at en bestemt Uttring desangaaende indføres i det foreliggende Lovforslag. I det Tilfælde, at dette ikke skulde være den høitagtede Ministers Mening, skulde jeg ansee mig meget opfordret til, forsaavidt Saadant maatte finde Understøttelse her i Thinget, til Sagens tredje Behand-

ling at indbringe et Ændringsforslag, hvorefter en saadan udtryffeligg Bestemmelse optoges i Lovforslaget angaaende en Forbedring i det nye Krongods Stilling i Forhold til det ældre.

Solberg: Jeg veed ikke, om den høitærede Formand tillader mig at gjøre en personlig Bemærkning?

Formanden: Den ærede Landsþingsmand har rigtignok havt Ordet to Gange, men, naar Thinget giver sit Samtykke dertil, er det tilladt (Ja).

Solberg: Jeg vilde blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg ved en Feiltagelse kom til at nævne den ærede 1ste Landsþingsmand for Falster (Stampe) istedetfor den ærede 3die Landsþingsmand for Fyen (Ørholm). Men det er aldeles vist, at den sidstnævnte Landsþingsmand brugte det Udtryk, at der var skeet Uret mod de gamle Godser, thi jeg har nedskrevet det. (Ørholm: Men jeg tilføiede: „Om jeg tør bruge dette Udtryk“.)

Stampe: Jeg skal frikende den ærede 6te Landsþingsmand for 6te Valgkreds (Solberg) for, at han ikke ligefrem har udtalt, at det var Comiteens Majoritets Hensigt at presse Penge ud af Bønderne, men derimod troer jeg, at det er Meningen af hans Tale, at det Ændringsforslag, som Comiteens Majoritet har stillet, vilde bevirke, at der presses Penge ud af Bønderne (Solberg: Det kan skee mod dens Villie). Naar man siger til en Mand: „Du har gjort en Indstilling, der gaaer ud paa at presse Penge ud af Bønderne,“ saa siger man dog omtrent om denne Mand, om end kun løseligt, at han har den Hensigt at presse Penge af Bønderne (Nei!). — Jeg tillod mig med et lille Ord at bemærke, at jeg ikke kunde respectere den Anskuelse hos Frederiksgave Gods's Bønder, at de ikke ville have Arvesætte. Denne Anskuelse kan jeg virkeligt heller ikke respectere, fordi det efter min Mening — i hvilken Henseende jeg ogsaa kan henholde mig til, hvad den ærede 5te Landsþingsmand for 1ste Valgkreds (Ørsted) har bemærket — er en aldeles feilagtig Anskuelse hos disse Bønder, der er Marsag i, at de ikke ville have Arvesætte. Jeg kan altsaa ikke respectere denne Anskuelse, skjøndt jeg paa Grund